

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Сливен, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20242230200222 по описа за 2024 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от М. С. М. с ЕГН ***** от гр. Сливен, подадена чрез процесуален представител, против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 8583430 на ОД на МВР – Сливен, с който е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100,00 лева на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В с.з. жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

В с.з. административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител, който да изрази становище по жалбата. По делото е постъпило писмено становище от процесуален представител на въззиваемата страна, в което се изразява становището по съществото на делото, моли издаденият електронен фиш да бъде потвърден, прави възражение за прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

РП – Сливен, надлежно уведомена на основание чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 21.01.2024 год. в 11,34 часа в Област Сливен, по второкласен път в с. Злати войвода до стопански двор, при общо ограничение до 50 км./ч. за населено място въведено с пътен знак Д-11 и приспаднал толеранс от – 3 км./ч., с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 № 11743сс разположено към гр. Сливен, било заснето движение на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № *****, със скорост от 70 км./ч. – над разрешената скорост от 50 км./ч.

Въз основа на заснемането бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 8583430, в който като нарушител бил вписан собственика, на когото е регистрирано МПС - М. С. М. от гр. Сливен (л. 32 от делото). В издадения Електронен фиш за налагане на глоба е отразено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/6603344 на 31.05.2023 год., както и че за констатираното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на жалбоподателя на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100,00 лева.

От приложената към делото служебна справка от Сектор „ПП“ към ОД на МВР – Стара Загора и справка от АИС АНД се установява, че Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 6603344 на ОД на МВР – Стара Загора е връчен на 16.05.2023 год. и е влязъл в сила на 31.05.2023 год. (л. 42 – 44 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните *правни изводи*:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП (изм. ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 год.) при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП законодателят е предвидил, че автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно ЗДвП, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. С Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 год. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 год.), издадена на основание чл. 165, ал. 3 от ЗДвП, е определен реда и начина за ползването им.

В настоящия случай видно от представените по делото писмени доказателства са били спазени изискванията на цитираната Наредба, а именно: било е използвано автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 № 11743сс, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало проверка по надлежния ред (л. 16 - 19 от делото) и е бил попълнен протокол за използването на мобилно АТСС за контрол (л. 14 от делото). Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 7 от цитираната наредба, съгласно която мястото за контрол с мобилни автоматизирани технически средства и системи трябва да е обозначено с пътен знак Е24, поставен преди мястото за контрол и документирано със снимка, е отменена с ДВ, бр. 6/2018 год., в сила от 16.01.2018 год. Поради което към датата на извършване на нарушението – 21.01.2024 год., разпоредбата на чл. 7 от цитираната Наредба не е приложима. Освен това с ДВ, бр. 54 от 05.07.2017 год. е отменена и разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, която задължава при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби да обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за

масово осведомяване или на интернет страницата на МВР работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи.

От приложеното към преписката заверено копие на снимка № 0027270, безспорно се установява, че автомобилът е управляван с по - висока скорост от разрешената, а именно 73 км./ч., като с електронния фиш е приспаднал толеранс от -3 км./ч. (л. 12 от делото). С оглед на което съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, поради което същият следва да понесе предвидената административнонаказателна отговорност.

Съгласно § 4, т. 33 от ДР на ЗДвП повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Безспорно се установи, че нарушението извършено на 21.01.2024 год. е в условията на повторност, тъй като на 31.05.2023 год. е влязъл в сила Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 6603344 на ОД на МВР – Стара Загора, с което жалбоподателят е наказан за същото по вид нарушение, а именно за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП.

Съдът не констатира нарушения на процедурата при издаване на Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, който съдържа всички необходими реквизити по ЗДвП.

Размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание е в предвидения от закона размер и отговаря в пълна степен на вината и на допуснатото нарушение. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди атакувания Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, като законосъобразен.

Съгласно правилата на процеса искането в жалбата за присъждане на разноси е неоснователно.

В настоящия случай своевременно се явява искането на въззиваемата страна за присъждане на разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение и същите следва да се възложат в тежест на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или

организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер на, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В ал. 5 на чл. 63д от ЗАНН е посочено, че в случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП предвижда, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП, а съгласно разпоредбата на чл. 27е от НЗПП възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80,00 до 150,00 лева. С оглед гореизложеното съдът намира, че следва да определи юрисконсултското възнаграждение в размер на 80,00 лева.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 8583430 на ОД на МВР – Сливен, с който на М. С. М. с ЕГН ***** от гр. Сливен, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100,00 лева на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН**.

ОСЪЖДА М. С. М. с ЕГН ***** от гр. Сливен, да заплати в полза на Областна дирекция на МВР – Сливен разноски в размер на 80,00 (осемдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____